

Bygget for følelser

Pårørende ved Barneklivnikken ved St. Olavs hospital har fått sin egen trepaviljong å lufte tanker og følelser i.

Tekst: Veronika Soum, Foto: Lena Knutti

Frirom heter den ni kvadratmeter store trepaviljongen som står på taket av Kvinne-barn-senteret ved St. Olavs hospital i Trondheim. Det er den første av sitt slag i verden, for det unike bygget er laget spesielt til foreldre og pårørende ved Barneklivnikken. Hit kan man gå når man trenger et sted å være i fred.

– Første gang jeg kom inn dit ble jeg helt rørt. Det lukta godt, stemninga var spesiell å komme inn i og det var veldig godt å være der. Da Hogne kom inn dit for første gang sa han bare «her var det sykt chill å være mamma», forteller Marit som er mor til Hogne. De to deler gjerne sin historie med Skog, men ønsker ikke bilde eller etternavnet på trykk.

HOGNE BLE SYK FOR FØRSTE GANG I 2006, og fikk nylig tilbakefall for andre gang. Allerede i 2006 husker Marit at det var snakk om Frirom, og nå sto det plutselig ferdig. Hun forteller at det er fint å ha et sted å kunne trekke seg unna, og har selv benyttet seg av rommet seks-sju ganger.

– På avdelinga er det fullt, det er folk overalt som man

hele tida må forholde seg til. Å kunne komme seg bort til et sted der ingen ser deg, og ingen kan komme inn, er både nyttig og godt. Du kan ta med deg den du vil, eller være der aleine. Hogne har vært i Frirom med fysioterapeuten for å slappe av, det har mange bruksområder, sier Marit.

HVER MINSTE DETALJ i Frirom er designet spesielt for prosjektet, og ingen ferdige løsninger er valgt. Arkitektene Sunniva Huus Nordbø og Maren Storihle Ødegård har vært nøye på at romopplevelsen, detaljene, strukturen, sammenføyningene og materialiteten skal utgjøre en helhet.

I tillegg har det vært viktig for dem å synliggjøre at Frirom på ingen måte er et standardbygg. Bare formen på rommet har vært en lang prosess. Etter å ha testet diverse rom, falt valget på spiralformen. Sneglehuset er en organisk form som finnes både i naturen, kunsten og mystikken. I psykologien heter det at når man går mot venstre går man inn i sin egen psyke, mens det å gå mot høyre er et forsøk